

ת"פ 1996/04/20 - מדינת ישראל נגד זוהר זיס פלוסק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 1996-04-20 מדינת ישראל נ' פלוסק(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זוהר זיס פלוסק

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד שמעון אמיר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **הצתה**, לפי סעיף 448(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם היה מצוי בקונפליקט עם בעל קרקע שהשכיר לנאשם שטח להקמת קרוואן למגורים. הנאשם סבר שהמתלון סייע לבעל הקרקע לקדם את פינויו מהמקום. **ביום 11.3.20 או עובר לכך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להשליך בקבוקי תבערה לעבר ביתו של המתלון. בהמשך לכך, בשעה 22:44 הגיע הנאשם לתחנת דלק הסמוכה למקום מגוריו ומילא בנזין בבקבוק פלסטיק גדול ושב לביתו. בהמשך, הנאשם אסף בקבוקי זכוכית והכין באמצעותם בקבוקי תבערה. בשעה 23:12 הנאשם הגיע ברכבו ביחד עם אחר, אל אזור ביתו של המתלון בשכונת נחלת יהודה בראשון לציון. הנאשם, אשר היה עם האחר, הצית את בקבוקי התבערה ויידה אותם לעבר חצר ביתו של המתלון. בקבוקי התבערה המוצתים פגעו בשלושה מוקדים בחצר ביתו של המתלון. המתלון יצא מביתו אל עבר מוקדי האש וכיבה אותם באמצעות מים ובכך מנע את התפשטות האש לעבר ביתו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם נזק לחצר ביתו של המתלון.**

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. עוד הוסכם שההגנה תוכל להציג את תמונות חצר הבית כפי שמופיעות בתיק החקירה. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם רווק כבן 30, מקיים קשר זוגי מזה שלוש שנים ולבני הזוג נולד בן בחדש אוקטובר 20'. הנאשם נשר ממערכת החינוך בגיל 16. בגיל צעיר חבר לחברה שולית באזור מגוריו ועמם היה מעורב בביצוע עבירות רכוש. תיאר את מעשיו אז כמעשי שטות על רקע שייכות חברתית. בשנת 2004 הופנה לשירות המבחן לנוער בגין עבירות רכוש ואלימות, ובשל רמת שיתוף פעולה נמוכה לא הומלץ לשלבו בטיפול. הנאשם לא גויס לצבא על רקע מעורבותו בפלילים. לאורך השנים עבד בתחום ההובלות ובשנים האחרונות עובד כעצמאי בתחום השיפוצים. בגיל צעיר אובחן הנאשם כבעל התנהגות אלימה ותוקפנית כלפי סביבתו ושולב בבית ספר לעיצוב התנהגותי. תפקודו בבית ספר זה תואר כלקוי ולכן הועבר למסגרת אחרת. עקב בעיות בביקור סדיר וקשיי הסתגלות, הוצא ממסגרת זו בגיל 16 ומאז לא השתלב במסגרות חינוכיות. הופנה לצו הסתכלות במסגרת "נווה חורש" והומלץ על מסגרת חוץ ביתית, אולם המהלך לא בוצע. לדבריו החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בגיל 18 כחלק מקשריו החברתיים באותה עת, ושימוש ספורדי בתקופות שונות בחייו, כשבשנים האחרונות ניתק קשריו החברתיים ותדירות השימוש בסמים פחתה באופן משמעותי. בשנת 2008 הופנה לשירות המבחן ועל רקע קשייו בשיתוף פעולה, לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. הנאשם מתאר את הקשר הזוגי שמנהל כיציב. קודם לכן ניהל קשר זוגי בן מספר שנים ולאחר אירוסיהם, בני הזוג נפרדו. תאר קשייו להתמודד עם הפרידה אשר הובילו להוצאת צו הרחקה כנגדו ותיק פלילי בגינו נדון בשנת 2018. תיאר כי בעבר התמודד עם התפרצויות זעם ונקט באלימות מילולית במצבים בהם חש מצוקה, אולם בשנים האחרונות מצליח להגיב באופן מתון יותר במצבי דחק ולשתף את סביבתו באופן ישיר בקשייו. עברו הפלילי כולל 3 הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית. ביחסו למעורבותו הפלילית בעבר הסביר כי נגרר אחרי חבריו באותה עת. ביחסו לעבירה הנוכחית, הודה בביצוע ותיאר כי במשך 4 שנים טרם העבירה שכר בית עם בת זוגו, מסר ששיפץ את הבית והשקיע בכך כסף וזמן. זמן מה טרם העבירה, התבקש על ידי בעל השטח לפנות את הבית, בהתראה קצרה ומבלי שהגיעו להסכמה באשר לתנאים לפינוי. לדבריו התעקש שלא להתפנות, אף שהתמודד עם איומים והתנהגות מזיקה כלפיו על ידי בעל השטח ושלחייו. הנאשם מסר שהמתלונן פנה אליו מטעמו של בעל השטח, במטרה לפנות את הבית ואף ניתק לו לפרקים את המים והחשמל. לדבריו, ביצע את העבירה מתוך תחושות תסכול וכעס, כדי להרתיע את המתלונן ולהשיב לו כגמולו, אך לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלונן או ברכושו, וצמצם את ההשלכות האפשריות של התנהגותו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אך התייחס לאירוע כשיקול דעת שגוי באירוע נקודתי ולא כקושי עמו מתמודד הדורש שינוי. **שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה, קשייו של הנאשם בהתמודדות עם תחושות תסכול וכעס וכן קושי משמעותי מול תהליכי פרידה ושינוי. כן התרשמו שהעבירה כללה תכנון מוקדם אשר מבטא קושי בקבלת כללים בניהול נורמטיבי של קונפליקט.** במסגרת חקירת המעצר שנערכה לנאשם בגין עבירה זו, עלתה התרשמות מקיומו של סיכון גבוה להתנהגות עוברת חוק והומלץ על מעצר עד תום ההליכים. בסיכום התרשם שירות המבחן שהנאשם שיתף בקורותיו תוך שימת דגש על חלקים מתפקידים בהתנהלותו תוך טשטוש קשיים לאורך חייו. כגורמי סיכון להישנות עבריינות מנה שירות המבחן התנהגות עוברת חוק בעבר, קשייו בהכרה בקשיים שהובילו למעורבותו הפלילית במהלך חייו, התרשמות כי במצבי דחק הקשורים לתהליכי פרידה מתקשה להגיב באופן שרואה את צרכי האחר ואי לקיחת אחריות על התנהלותו בחייו באופן שיכול להניעו לערוך שינוי. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היציבות שגילה בתחום התעסוקתי טרם מעצרו והבעת שאיפות נורמטיביות לנהל אורח חיים תקין לאחר שחרורו ממאסר ובעיקר לאחר הולדת בנו. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד. לאור הסיכון ממנו התרשמו וההערכה שיש לחזק את הקשר בין העבירה לתוצאותיה, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית של מאסר בפועל.

ראיות לעונש

5. **מכתב מבת זוגו של הנאשם (נ/1)** - ממנו עולה שהנאשם ובת זוגו מנהלים קשר זוגי יציב מעל לשנתיים, מתוך כוונה להקים משפחה ולפני כחודש ילדה את בנם הבכור. הנאשם לא נכח בכל התהליך בשל המחיר שאותו הוא משלם בגין מעשיו. היא זקוקה לו כיום יותר מתמיד ומתקשה להתמודד ללא תמיכתו הכלכלית בבית. ניתן לראות את התהליך שעבר הנאשם בעת מעצרו ואת החרטה שמבטא בגין מעשיו. בשל מעצרו נאלצה לעזוב את הדירה

בה התגוררו בעודה בהריון, ועברה להתגורר ליד הוריה ובשל כך נאלצה לעזוב את מקום עבודתה. כיום היא ללא מקור פרנסה וללא כל עזרה. מצבם הכלכלי קשה ובשל הלחץ הנפשי בגין המתואר עברה לידה מוקדמת. נתמכת מתרומות ומתקשה לדאוג לבנם. המשך שהותו במעצר יחמיר את מצבה וימנע ממנה לקיים חיי משפחה נורמליים.

6. **דוח פעולה של משטרת ישראל** מיום 11.3.20 (נ/2) - ממנו עולה כי התקבל דווח אודות שני בקבוקי תבערה שהושלכו לעבר בית בראשון לציון. האש כובתה ולא נשקפת סכנת חיים. המשטרה הגיעה למקום. **בחלקו האחורי של הבית בחצר זהו על האספלט שלושה סימני בעירה של בקבוקי תבערה מנופצים שהיו כבויים ונותרו חלקי זכוכית במקום.**

7. **מזכר שנכתב על ידי השוטר צחי רומנו** ביום 30.3.20 (נ/3) - הגיע לתחנת כיבוי אש בראשון לציון, וביקש ממפקד התחנה דוח של זריקת בקבוקי תבערה מיום 11.3.20. נמסר לו שלא ידוע על שריפה במקום ולכן **אין דוח כיבוי אש.**

8. **דוח טיפול באירוע** (נ/4) - המודיע מסר כי לפני כעשר דקות הושלכו לעבר ביתו שני בקבוקי תבערה. **הם כיבו את האש, אין נפגעים, אין קרבה למקום רגיש, ולא קיימת סכנת חיים.**

9. **דוח מסכם חקירת מז"פ** (נ/5) - המפרט את הרקע הכללי, תיאור הזירה ופעולות שנעשו בזירה והממצאים שנמצאו. בטבלת הממצאים והמוצגים צוינו פיסות בד לחות עם ריח של חומר דליק ששתיים מהן נמצאו מושחלות בתוך פיות בקבוקי זכוכית שאותרו על הקרקע בזירה ושברי בקבוקי זכוכית שאותרו מפוזרים בזירה. לדוח צורפו תמונות שצולמו בזירת האירוע.

טיעוני הצדדים

10. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך המוגן שנפגע בעבירה הוא הזכות של אדם לביטחון אישי בביתו. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. מדובר בבקבוק תבערה - הצתה של חצר, כך שהאש יכלה להתפשט ולפגוע בביתו של אדם. אמנם לא הייתה פה כוונה לפגוע ברכוש או בנפש, אך אין מדובר בשטח פתוח, אלא בחצר בית מגורים. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות את התכנון שקדם לעבירה בעקבות קונפליקט עם אותו אדם, שיכול היה להיפתר בדרכים של שיח או הליך משפטי. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 3 ועד ל-6 שנות מאסר בפועל. תסקיר שירות המבחן מתאר חבירה לקבוצות שוליים בגיל צעיר, נסיבות חיו אינן קלות ומתוארים קשייו בשמירה על מסגרות חיו. בהתייחסותו של הנאשם לעברו הפלילי, הוא משליך על הסביבה את מעשיו הפליליים לאורך השנים ועל חבריו. תיאור שהתבקש לפנות מקום בו השקיע, הוא בחר שלא להתלונן במשטרה, ובעקבות התסכול שאותו צבר, הוא ביצע את העבירה. שירות המבחן התייחס לרקע של התנהגות פורעת חוק בעבר וכי במצבי דחק הוא מתקשה לראות את צרכי האחר ובשנים האחרונות אינו לוקח אחריות על התנהגותו. מנגד שירות המבחן מצין שהוא בכל זאת עבד באופן יציב טרם מעצרו ועתה הוא אב. שירות המבחן התרשם שקיימת סכנה של ממש להתנהגות עוברת חוק בעתיד ולכן בא בהמלצה לעונש של מאסר בפועל. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש, מאסר על תנאי ופיצוי.

11. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שמעון אמיר, מדובר בנאשם שהודה והתחרט בהזדמנות הראשונה. הנאשם, ביחד עם אחר, השליך שני בקבוקי תבערה לעבר חצר ביתו של המתלונן. מחומר הראיות עולה שלא היה פוטנציאל לפגיעה ברכוש או בנפש. ניתן לראות בדוח המסכם של חקירת מז"פ ומהתמונות המצורפות שפוטנציאל הסיכון הגלום באירוע הוא אפסי. נוצרה אש קטנה. לא מדובר בחצר בית סטנדרטי, אלא שטח עצום, האש דלקה על עפר ולא היו שם עשבים או קרבה לבית. אפשר להתרשם שגם אם יד אדם לא הייתה מתערבת, הרי שהאש הייתה נכבית מעצמה. מדוחות הפעולה ניתן ללמוד שהשוטרים הגיעו למקום לאחר 10 דקות והאש כבר כובתה ללא נפגעים, ללא קרבה

למקום רגיש וכי לא קיימת סכנת חיים. אין דוח כיבוי אש שכן מכבי האש לא הוזעקו למקום. לפני חודש ימים נולד לנאשם ילד ראשון, כאשר הנאשם נמצא במעצר ממושך ראשון בחייו. התקופה הקשה שחווה במעצר הבהירה לו היטב את חומרת מעשיו ואת הצפוי לו מביצוע עבירות בכלל ועבירות הצתה בפרט. בשל תפקידו כמפרנס המשפחה, יש להביא בחשבון את הנזק שנגרם ושייגרם למשפחתו כתוצאה משהייתו בבית הכלא. בת זוגו תיארה במכתבה את הקשיים עמם מתמודדות בשל מעצרו. הנאשם קיבל החלטות חיוניות בעת מעצרו, כיום בת זוגו והתינוק עברו לעיר ערד, הרחק ממקום ביצוע העבירה. בת הזוג עברה להתגורר עם בני משפחתה ונעזרת בתרומות. המעבר לערד נועד לפתוח דף חדש, במקום לעמוד על זכותו להישאר, הוא ניתק מגע ממקום האירוע וממקור המחלוקת ועבר למקום מרוחק. הנאשם מפרנס את עצמו מאז היותו בן 13, בא מרקע משפחתי מורכב, אדם שנולד לתוך קשיים, למשפחה שאין לו בה משענת ודמות שיכולה ללמד אותו. חרף כל הקשיים והסביבה הלא פשוטה שגדל בה, עברו הפלילי אינו מכביד, והוא פרנס את עצמו בכבוד מאז ועד היום - עובד בעבודות גבס, מוערך על ידי קולגות. למרות הפיתויים שהיו בסביבתו, הנאשם בחר בדרך נורמטיבית. כיום הוא מכה על חטא במעצר. מצבו הכלכלי כיום לא פשוט, וברצונו לחזור ולפרנס את משפחתו בכבוד. הנאשם עצור עד תום ההליכים מאז חודש מרץ 20' ותקופה זו הרתיעה אותו מאוד, בפרט שאינו יכול לקחת חלק בגידול בנו. בעת מעצר הנאשם לקח חלק בקבוצה שעוסקת בכישורי חיים ועסקה גם בשליטה בכעסים, אשר לא המשיכה בשל מגבלות הקורונה. ההגנה עתרה למתחם עונש הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בהתחשב בתוצאות המעשה ובפוטנציאל הגלום באש קטנה שהייתה בחצר ולא קרובה לבית המתלונן. שירות המבחן לא המליץ על עונש מאסר ממושך. יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ומטה. זאת כיוון שעברו הפלילי אינו מכביד, לא נגרם כל נזק, פוטנציאל הנזק נמוך, מצבו האישי החדש של הנאשם, והשלכות של מאסר משפחתו שעלולה להגיע למצב של פת לחם.

12. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, מבין את חומרת מעשיו, אינו דוגל בשיטה הזו, ולא רואה עצמו עושה דבר דומה בעתיד. ניתק את קשריו החברתיים. כיום רואה את משפחתו ואת פרנסתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

13. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

14. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על שלום הציבור והגנה על זכות הקניין, כמו גם על תחושת הביטחון של הציבור. במקרה זה השלכת בקבוקי תבערה לעבר ביתו אדם מהווה פגיעה בזכותו של אדם לביטחון בביתו ולשלווה נפשו.

על חומרתה של עבירת ההצתה, ובפרט בשל פוטנציאל הפגיעה שבה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצידה העומד על 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירת ההצתה והסכנה הגלומה בה וחזר והדגיש את חומרתה היתרה של עבירה זו, גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף. עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים, וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. חומרתה של עבירת ההצתה נובעת מכך שראשיתה ידוע, אך אין איש יודע כיצד תתפשט האש ומה יהיה היקף הנזק. בשל כך נקבע כי יש להתייחס בחומרה לעבירה זו, וככלל ראוי להטיל בגינה עונש של מאסר בפועל, כאשר מדיניות הענישה נגזרת, בין היתר, מהתכנון המוקדם, סוג ומהות הרכוש שהוצת בפועל, תוצאות המעשה והפוטנציאל לסיכון לנפש ולרכוש הגלום במעשה ההצתה (ע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** [15.4.15]; ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** [6.1.15]; ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** [7.3.17]).

על חומרת עבירת ההצתה ושיקולי הענישה בגינה עמד לאחרונה כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 2939/19 **חלפון נ'**

מדינת ישראל (2.2.20):

"בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית".

(לעניין זה ראו גם בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל [17.3.20]).

15. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** יש להבחין בין מדרגי ביניים של חומרה בעבירת ההצתה, תוך הבחנה בין הצתה של נכס בנסיבות שאין לחשוש כי ההצתה תתפשט לרכוש אחר; הצתה של נכס שעלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר; הצתה של נכס שיש בה פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש; הצתה של נכס בנוכחותו הקרובה והמיידי של אדם, דבר שמגביר את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש; הצתה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמצית לא התכוון לכך; והצתה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש. מובן כי בתוך מדרגי ביניים אלה יש להבחין בין נסיבות שונות לחומרה או לקולה, כגון ערך הרכוש שהוצת או מספר האנשים שהיו בסיכון של פגיעה (ע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** [5.10.14]).

בנסיבות המקרה דנן, הפגיעה בערך המוגן היא **ברף בינוני**. מדובר בהשלכת בקבוקי תבערה לעבר חצר בית, בו נמצאים אנשים, ובכך קיים סיכון פוטנציאלי, גם אם לא גבוה, שהאש תתפשט לעבר ביתו של המתלונן. לנאשם לא הייתה כוונה לפגוע בגוף או בנפש. בסופו של דבר האש לא התפשטה, ולא נגרם נזק ממשי.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת שלעבירה קדמו תכנון והכנה. הנאשם ניגש לתחנת דלק ומילא בנזין בבקבוק פלסטיק גדול ושב לביתו. בהמשך לכך אסף בקבוקי זכוכית והכין באמצעותם בקבוקי תבערה. הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירה הוא להתפשטות האש לעבר בית המתלונן, ובפרט כשקיימים מספר מוקדים, ומכך עולה סיכון לרכוש. עיון בממצאי מז"פ והתמונות המצורפות מעלה שהסיכון להתפשטות האש לבית המתלונן לא היה גבוה, ואולם אין המדובר בהעדר סיכון לחלוטין. כתב האישום והתמונות מלמדים שקיימים שלושה מוקדי אש על הקרקע. המוקד הראשון נמצא בקרבת דלת הבית, ושברי הזכוכית הגיעו עד לסף הדלת. המוקד השני אף הוא נמצא בקרבת הבית, אך מעט רחוק יותר מאשר המוקד הראשון, ואילו המוקד השלישי אכן נמצא במרחק של ממש מהבית. המתלונן היה זה שכיבה את האש ובכך מנע את התפשטות האש לעבר ביתו. לא היה צורך בקריאה למכבי אש. לא נגרם נזק ממשי לרכוש, למעט סימני האש בחצר הבית. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות לכך שהמתלונן פעל עבור בעל הקרקע בה התגורר הנאשם ועמו היה מסוכסך. הנאשם תיאר קושי להתמודד עם תחושות תסכול וכעס בעקבות מעשי בעל הקרקע והמתלונן.

17. נתתי דעתי לקביעת בית המשפט העליון כי לנוכח חומרת עבירת ההצתה, ככלל ראוי להטיל בגינה עונש של מאסר בפועל, אף אם לא נגרם נזק רחב היקף לרכוש או לגוף (ע"פ 8435/17 **נפתלי נ' מדינת ישראל** [7.4.19]). עם זאת, משרעת הענישה בעבירת ההצתה רחבה מאוד בהתאם למידת החומרה, לסוג ומהות הרכוש שהוצת ולפוטנציאל הנזק שנסקף.

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 2802/15 **אסמעיל נ' מדינת ישראל** (26.11.15), דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירת הצתה. הנאשם ואחרים הגיעו לבית המתלונן

כשהם מצוידים בבקבוק שהכיל חומר דליק, האחר שפך את החומר הדליק על קורות עץ שחיפו את קיר הבית והנאשם הצית באמצעות מצית את קורות העץ. המתלונן ושכנו הצליחו לכבות את האש והשריפה גרמה לנזק מצומצם. הנאשם צעיר לא עבר פלילי. הנאשם נדון ל-**28 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ב. בע"פ 7139/13 **צקול נ' מדינת ישראל** (23.1.14), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע בהצתה. הנאשם שכר חדר בבית בו מתגוררים דיירים נוספים, הצית את החדר וכתוצאה מכך נשרף החדר כליל. בית המשפט העליון נתן משקל לכך שהנאשם היה שרוי במצב נפשי קשה בעת ביצוע העבירה, ולכך שהנזקים היו מתונים. הנאשם שילח אש רק לאחר שהבחין כי דיירי המבנה נמצאים מחוץ לבית. **בית המשפט העליון קבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר**, והעמיד את עונשו על **18 חודשי מאסר בפועל** (21 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ג. בע"פ 8659/13 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (14.5.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם אשר פוטר מעבודתו בנגריה החליט להצית אותה. לשם כך הגיע למקום ושפך חומר דליק על מפתן הדלת ואז הצית נייר ודחף אותו לתוך הנגרייה. עובר אורח שחלף במקום כיבה את האש. הנאשם בעל עבר פלילי והתמכרות לסמים. **נקבע מתחם שבין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם השתלב בהליך טיפולי משמעותי ושירות המבחן המליץ על הימנעות מהטלת עונש מאסר והטלת של"צ וצו מבחן. **נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 6204/13 **סופר נ' מדינת ישראל** (28.1.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת הצתה. הנאשם הכין בקבוק תבערה והשליך אותו לעבר ביתו של המתלונן (על רקע גזעני). הבקבוק פגע בחלקה התחתון של הגדר, התפוצץ והצית חלק מהברזנט. דיירי הבית כיבו את השריפה. **נקבע מתחם ענישה בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם **נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בת"פ (מח' ב"ש) 46432-12-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם החליט להצית את החנות ממנה פוטר, הוא הצטייד בבקבוק של חומר דליק, ניגש לחנות, הצית את הבקבוק, הניחו בסמוך לדלת הזכוכית של החנות ועזב. אש פרצה בחזית החנות, שכובתה על ידי שוטרים שעברו במקרה. הנזק שנגרם היה מזערי וכלל סימני חריכה. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי, **נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל** והפעלת התנאי (סה"כ 24 חודשי מאסר).

ו. בת"פ (מח' מר') 40148-09-15 **מדינת ישראל נ' חסנין** (6.6.16), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת הצתה. הנאשם הגיע בשעת לילה לקרבת בית עסק, הניח שם ערימות קרטון, הצית אותן ועזב את המקום. השריפה כובתה על-ידי כוחות כיבוי. כתוצאה מהשריפה נגרמו סימני ליבון על התריס וסימני פיח על החזית. בית המשפט קבע **מתחם שבין 9 ל-24 חודשי מאסר**. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. **נידון ל-17 חודשי מאסר בפועל** (וכן הופעל מאסר על תנאי, סה"כ 20 חודשים).

ז. בת"פ (מח' מר') 9115-10-16 **מדינת ישראל נ' נוימן** (3.5.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של הצתה. הנאשם הגיע למסעדה בשעת לילה, מילא דלק בבקבוק, הלך לחלקו האחורי של המקום, שפך את הדלק מהבקבוק על המדרכה ועל תריס הגלילה, והדליק אותו עם מצית. נגרמו סימנים שחורים על הרצפה, ועל קיר העסק ותריס הגלילה. **נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, ובית המשפט חרג מהמתחם, וגזר על הנאשם **6 חודשי עבודות שירות**.

ח. בת"פ (מח' מר') 17446-07-18 **מדינת ישראל נ' אגבריה** (4.2.20), הורשע נאשם על פי

הודאתו בעבירת הצתה בצוותא. הנאשם ואחרים הגיעו ברכבו לקרבת בית המתלונן, השליכו לעבר הבית 5 בקבוקי תבערה ונמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשיהם נגרמו סימני פיה על הקיר החיצוני של הבית ועל רכב שחנה בחנייה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 14 ל-38 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי אשר השתלב בטיפול שירות המבחן. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאשם עונש של **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-13 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת שמדובר בנאשם בן 30 אשר לאחרונה נולד בנו הבכור. הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת אשר התקשתה לספק את צרכיו. בגיל צעיר חבר לחברה שולית, התקשה להתמיד במסגרת חינוכית והסתבך בפלילים. בגיל צעיר גילה קשיים בשליטה בכעסים והתמודד עם התפרצויות זעם אשר התמתנו לדבריו. לאורך השנים הצליח לתפקד באופן יציב במישור התעסוקתי והאישי. נראה כי לנסיבות חייו קשר לביצוע העבירה, לנוכח קשייו בהתמודדות עם תהליכי פרידה ושינוי כמו גם עם מצבי תסכול וכעס. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו במאסר ראשון, ויקשה על משפחתו ובפרט לנוכח לידת הבן לאחרונה, והקשיים הכלכליים עמם מתמודדת המשפחה בהיות הנאשם המפרנס של הבית. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה, אף שהתייחס לכך כטעות נקודתית בשיקול דעת מבלי לתת דעתו לבעיה רחבה יותר בהתנהלותו המצריכה שינוי. המעבר של בת זוגו של הנאשם לעיר ערד, והעזיבה של המקום שבו היה הסכסוך, מצביעים על רצון של הנאשם ובת זוגו לנתק מגע עם מקורות הסכסוך והמחלוקת, ו"לפתוח דף חדש". עברו הפלילי של הנאשם כולל 3 הרשעות קודמות בין השנים 2014-2018 בגין עבירות מתחום הסמים, רכוש, הפרת הוראה חוקית, ואיומים בגין נדון לעונשים מותנים, קנס והתחייבות כספית. הנאשם שווה במעצר מאז חודש מרץ 20'.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן בדבר הסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות, על רקע עברו הפלילי, קשיים בהתמודדות מקדמת במצבי דחק הקשורים להליכי פרידה ושינוי וקשייו בנטילת אחריות על התנהלותו בחייו באופן שיניע אותו לערוך שינוי.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש נמוך ממחצית המתחם, אך לא בחלקו התחתון של המתחם. זאת לצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **20 חודשי מאסר בפועל**, אשר מנינם מיום מעצרו 25.3.20.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת הצתה.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.